

741

Παντίκι

φ. 397^v

/ Φ 433

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1688/ ἐν μηνὶ Ἰουνίου 24/ εἰς τὸ σπίτιν κάμου τοῦ [ὑπογρά] / φοντος νοτάριου ἐδῶ παρὼν τὰ δύο μέρην τὸ ἐν μέρος ὁ μισερ Κωνσταντῆς Μπάφος τὸ δὲ ἑ[τερον] / μέρος ὁ κύρ Φρανγγούλης Ζούλης λέγοντας τὰ αὐτὰ μέρην πῶς ὁ μισερ Κωνσταντῆς ἔδωσ[εν τοῦ ἅ] / νωθεν Φρανγγούλη σήμερον δύο χρόνους ἓνα κομμάτι πρᾶμα τὸ ἐμισὸν ἀμπέλι παλαιὸν [.....] / σὸν χωράφιν εὐρισκόμενον εἰς τὸ μέρος τοῦ Ἀγερσανιοῦ σύνμπλιο τοῦ Μανιοῦ Γερακάρη [] / Ἰωάννου Περουτζάνε καὶ τοῦ Καραγιάννη τὸ ὁποῖο τοῦ τὸ ἔδωσεν παντοτινὸν χωρὶς καμμία πλη[] / μόνον νὰ εἶναι κρατημένος νὰ τὸ φυτέψῃ ὅλον ἀμπέλι καὶ ἔχειν ἀπὸ κεῖνον φυτεμένον ἕως [.....] / μερον καὶ [[α]] γραφὴν δὲν ἐκάμασιν ἀπὸ τότεν. Τώρα τὴν σήμερον τοῦ κάνει τὴν μπαροῦσ[αν] / γραφὴν τοῦ παντικίου μετὶ τις κάτωθεν κοντετζιόνες ἡγου νὰ εἶναι κρατημένος ὁ αὐτὸς Κω[νστ] / αντῆς τὸ αὐτὸν ἄνωθεν πρᾶμα νὰ τὸ ἀποφτέψῃ ὅλον καὶ νὰ τὸ καταβολεύῃ καὶ νὰ τὸ νοικοκ[υ] / ρεύῃ νὰ τὸ μπιτάρην νὰ τὸ δουλεύῃ στὴν ὥραν του νὰ τὸ τραφοκοπήσῃ νὰ τὸ κυβερνᾷ καλὰ κα / τὰ τὴν τάξιν τῶν μπαντοτινῶν ἀπομείνοντας τὰ αὐτὰ δύο μέρην νὰ κάμου καὶ ληνὸ μέσαν εἰς / τὸ αὐτὸν πρᾶμα μετ' ὅξοδες ἀνάμεσόν τος καὶ διὰ τίς ὅξοδες του καὶ κόπους του ὁποῦ κάνει ὁ αὐ / τὸς Φρανκούλης μέσαν εἰς τὸ αὐτὸν πρᾶμα νὰ ἔχῃ καὶ νὰ μετεχένη πάντα τὸ ἓνα τετάρτι / τοῦ αὐτοῦ πρᾶμάτου. Ἀκόμα δίνει του ὁ μισερ Κωνσταντῆς τοῦ αὐτοῦ Φρανγγούλη καὶ ἄλλο ἓνα πρᾶ / μα ποῦ ἔχει εἰς τὴν τοποθεσίᾳ τῶν Καλαμουριῶν / ἀγορὰ / ἀπὸ τὴν / Μπαρὰ / σκευγὴ / τοῦ παπᾶ / Στεφά / νου / τὸ σύνμπλιο τοῦ πρὸς Φραντζέσκου Μαρακοῦ / καὶ τῆς Καλῆς τοῦ Σπαθάρου τὸ ὁποῖο εἶναι τὸ ἐμισὸν ἀμπέλι καὶ τὸ μισὸν χωράφιν καὶ δίνει τοῦ τον καὶ / αὐτὸν παντοτινὸν νὰ τὸ δουλεύῃ τὸ ἀμπέλι καὶ νὰ τὸ καταβολεύῃ καὶ αὐτὸν καὶ νὰ κἀνῃ καὶ / τὸ χωράφιν χειμωνικὸν καὶ καλοκαιρινὸν καὶ εἰσὲ καιρὸν ὁποῦ νὰ μὴν ταιριάζουσιν νὰ ἔχῃ καὶ ἅ / πὸ κεῖ τὸ ἓναν του τετάρτιν καὶ εἰσὲ καιρὸν ποῦ εἶναι τῆς χρείας νὰ κάμου καὶ ληνὸν εἰς τὸ αὐτὸν πρᾶμα / νὰ τὴν ἐκάνῃ ὁ κοπιαστής μετ' ἐδικές τουν ὅξοδες καὶ ὁ μισερ Κωνσταντῆς νὰ μὴν ἔχῃ καμμία ὅξοδον / καὶ εἰς τὴν νιτράδαν ὁποῦ ἤθελε ξαπεστεῖλαι ἀφέντης ὁ Θεὸς νὰ κάμου τὰ αὐτὰν ἄνωθεν δύο πρᾶ / ματα νὰ τὴν μοιράζουσιν εἰς τὴν μέσην ἴσια πρὸς ἴσια χωρὶς κανέναν ἱγγανος καὶ τὴν μπάρ / τη τοῦ νοικοκυροῦ ὁποῦ ἤθελεν τοῦ γγίξειν νὰ εἶναι κρατημένοι οἱ αὐτοὶ κοπιαστάδες νὰ τὴν / ἐφέρνου

εἰς τὸ σπίτιν τῶν οἰκοκυρῶν μὲ ἐδικές τος ὁξοδες οἱ κοπιαστάδες καὶ νὰ φέρνουν / καὶ τὸ καλαθιάτικον κάθεν Κυριακὴ κατὰ τὴν τάξιν καὶ τὰ ἐξῆς λέγοντας καὶ τοῦτον ὁ / τιν εἰς τὸ ἄνωθεν χωράφιν τοῦ ἀμπελιοῦ ὄντας τὸ δοῦσιν καὶ ἀδυναμιάσειν νὰ τὸ ἀφήνου νὰ ἀνεπεύε / ται καὶ πάλι νὰ τὸ σπέρνῃ κατὰ τὴν τάξιν ὁ κοπιαστής μὲ ἐδικές του ὁξοδες. Εἰς ὅλον τὸ ἄνω γεγραμμέ / νον οἱ μερίδες ἔμειναν κοντέντοι καὶ ἀνεπαμένοι βάνοντας καὶ ἀξιοπίστους μαρτύρους / οἱ ὅποιοι γράφουν ὑπὸ χειρὸς τος. Ἀκόμα λέσιν καὶ τοῦτον ὅτιν ἂ λάχῃ καὶ πουλιέται κανένα πρᾶ / μα κοντὰ εἰς τὰ αὐτὰ πράματα νὰ τὸ ἀγοράζουν μαζὶν καὶ νὰ τὸ βάζουν καὶ αὐτὸν παντοτινὸ / ὡς ἄνωθε νὰ δίνη πᾶσαν ἑνας κατὰ ποῦ τοῦ ἀγγίξειν καὶ νὰ πηγαίνει κληρονομι- κῶς ὡς ἄνωθε.

/ — Ἰωάννης ἱεροδιάκονος Ἀναπλιώτης μάρτυρα τὰ ἄνωθε —

/ — Τζωρτζέτος Κοντοπίδης μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

742

Σύσταση δουλείας

φ. 398^r

/ Φ 434

/ [+ Εἰς δόξαν τοῦ] αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1688/ ἐν μηνὶ Ἰουνίου 28/ εἰς τὸ σπίτιν κάμου / [τοῦ ὑπογρά]φοντος νοτάριου ἐδῶν παρὼν τὰ δύο μέρην τὰ κά- τωθεν γεγραμμένα τὸ ἓν μέρος / [ὁ πανοσι.]ώτατος ἐν ἱερομονάχοις κύρ Ἀβρόσιος Κόκκος καὶ προεστὼς τοῦ μοναστηριοῦ καὶ / [...] Ὑψηλοτέρας τὸ δὲ ἕτερον μέρος ὁ κύρ Ἰωάννης Κοντοπίδης οἱ ὅποιοι ἐπέσασιν / [...] συνίβασιν ἀνάμεσόν τος καὶ ἤδωσεν ὁ ἄνωθεν προεστὼς ἀπὸ τὸν χωράφιν τοῦ μονα / [στη]ριοῦν του ὁποῦ ἔχειν εἰς τὴν τοποθεσίᾳ τῶν Ἐνκαριῶν εἰς τὴν Μαραθία τόπον καὶ ἐπέ / ρασεν τὸ νερὸν ἀπὸ μέσαν ἀπὸ τὸν αὐτὸν πρᾶμα νὰ παγαίνει εἰς τοῦ ἄνωθεν κύρ Ἰωάννη τὸ / [π]ρᾶμα νὰ ποτίζην καὶ ὁ εἰρημένος κύρ Ἰωάννης τὸ πρᾶμα του καὶ διὰ πληρωμὴν καὶ τιμὴν τοῦ αὐτοῦ / τόπου ποῦ τοῦ ἔδωσεν νὰ περνᾷ τὸ νερὸν τοῦ ἔδωσεν ὁ κύρ Ἰωάννης τοῦ ἄνωθεν προεστοῦ ρεάλια ἔξε / ῃτοι νούμερο 6/ καὶ καθομολογᾷ ὁ εἰρημένος ἀφέν- της ἱερομόναχος πὼς τὰ ἔλαβε καὶ ἐπερίλα / βέν τα ἀπὸ τὸν αὐτὸν κύρ Ἰωάννη καὶ κράζεται πληρωμένος σαντισφάδος ὡς ἕναν ἄσπρον πα / ραδίδοντάς του τὸ αὐτὸν ποσσέσιον ἀπὸ τὴν σήμερον νὰ τῷχην νὰ περνᾷ τὸ νερὸν ἐλεύθε / ρα νὰ τὸ πηγαίνει εἰς τὸ πρᾶμαν του χωρὶς κανέναν κοντράστιο ὑποσχόμενος ὁ εἰρημένος / ἀφέν-